

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SLOTTSVÄLLEN I KALMAR. — FOTO. G. EWALD, HERRLJUNGA.

14-DE ÅRG.

DEN 7 SEPTEMBER 1913.

N° 49

Foto. Fl. din, Stockholm.

Flicke. Bragt. Sjöströms.

Gustaf Nyblom

GUSTAF NYBLÆUS.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 14 augusti fyllde en af vår armés främste nu lefvande kavalleriofficerare, generalmajor G. A. Nyblæus, sextio år.

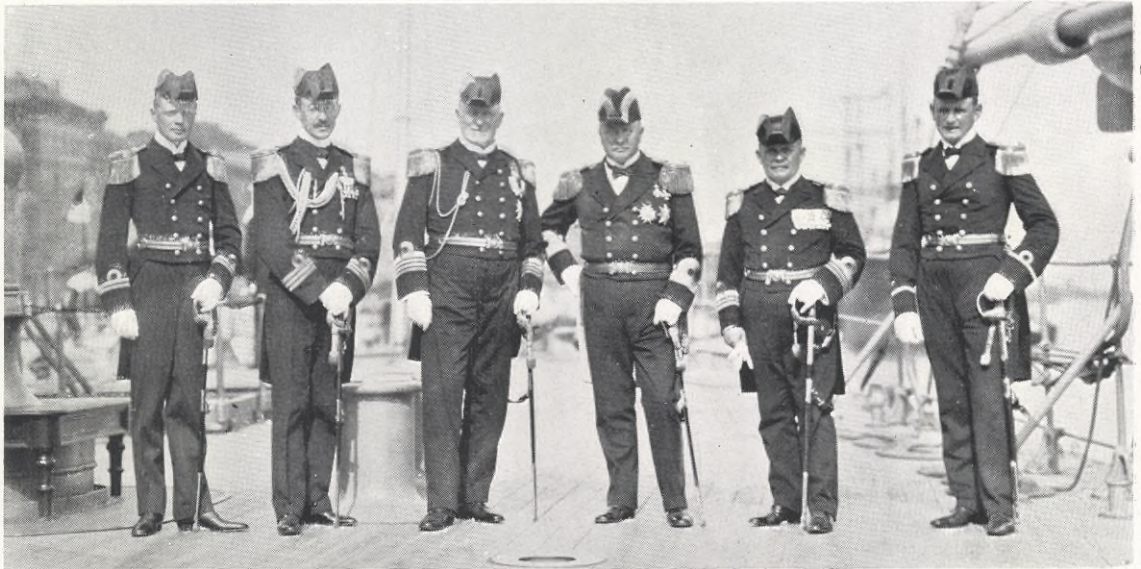
Gustaf Adolf Nyblæus är född i Lund den 14 augusti 1853. Föräldrarna voro dåvarande fäktnästaren vid Lunds universitet, sedermera föreståndaren för Gymnastiska centralinstitutet, den varmheartade militärskriftställaren och skalden, författaren till "Jag vet ett land", öfverste Gustaf Nyblæus och hans maka Hedvig Carolina Norström. Fäderne-släkten hör till dem bland de oifrälse ätterna i vårt land, som kunna följäs längst tillbaka i tiden. För att anträffa äldste kände stamfadern måste man till och med försätta sig ända till de första Wasaregenernas tidevarf och släktnamnet räknar sina anor från mitten af 1600-talet, då det anlades till ämin-nelse af släktens dåvarande bostadsort, Nyble by i Sköllersta socken i Närke, där hufvudmannen då var komminister. Familjen har därefter skänkt vårt land ett stort antal plikttrogne och framstaende ämbetsmän icke blott på kyrkans och undervisningens, utan äfven på andra områden. Gustaf Adolf Nyblæus' farfader var sälunda justitierådet Gustaf Nyblæus och en kusin till hans fader den svenska filosofiens berömde härforskarare, prof. Axel Nyblæus i Lund.

Å födelseorten fick Gustaf Nyblæus icke länge stanna. Redan 1861 kallades hans fader till hufvudstaden för att såsom sekreterare biträda den då tillsatta försvarskommittén. Från denna post öfver-gick han till den kommitté, som hade i uppdrag att utarbete förslag till förändrad organisation af Gymnastiska centralinstitutet och blef redan 1862 t. f. föreståndare för detta. Så kom äfven Gustaf Nyblæus redan i unga år till Stockholm och fick där åtnjuta den elementarundervisning som föregick hans inträde på faderns ursprungliga lefnadsbana, officerns. Vid 21 års ålder utnämndes han till underlöjtnant vid Värmlands regemente, men det ser ut, som om han från barnåren i den hästuppfödande provinsen fört med sig en viss förkärlek till kavallerivapnet,

ty redan året därpå öfver gick han till Lifregementets husarer, vid hvilka han befordrades till löjtnant 1881. Med stor iver ägnade han sig här åt sina officersplikter och innehade åren 1887—1890 förordnande som ridlärare vid ridskolan på Strömsholm. Vid regementet befordrades han till ryttmästare 1889 och avancerade därefter till major i armén 1898. Följande år utnämndes han till major vid Kronprinsens husarregemente och nu gingo befordringarne raskt. År 1902 blef han öfverstelöjtnant vid Skånska dragonregementet och efter ytterligare blott två år kom han för andra gången från Skåne till hufvudstaden, denna gång som öfverste vid sitt gamla regemente, Lifregementets husarer och dess sekundchef.

De stora förtjänster Nyblæus inlagt om sitt vapens utveckling hade då länge varit kända och uppskattade. Det väckte därför inom intresserade kretsar odeladt bifall och gillande, då åt Lifhusarernas chef anförtroddes den krävande posten som kavalleriinspektör efter prins Carl, när denne i slutet af förra året afgick från denna vårt ryttarevapens främsta befattning. Vid samma tillfälle utnämndes Nyblæus till generalmajor. För kort tid sedan afgick han från regementschefsbefattningen, men kvarstår och skall, som man bör få vara berättigad hoppas, ännu länge kvarstå på kavalleriinspektörsposten.

Gustaf Nyblæus har icke varit alldeles främmande för höftjänst. Åren 1884—89 tjänstgjorde han som uppvaktande hos arfurstarne och sistnämnda år blef han ordonansofficer hos härtigen af Närke. Från år 1897 har han varit adjutant hos denne, ehuru han de senaste åren varit vaktfri. I olikhet med sin fader har Nyblæus icke gjort sig känd för den stora allmänheten genom författarskap. Men kanske har man rätt att utgå ifrån, att den nära förbindelsen mellan honom och vårt konungahus' litterärt och konstnärligt mest intresserade medlem ytterst grundar sig på att han fått taga i arf en god del af faderns egenskaper äfven i dessa afseenden.

Äter fotografis.
SVENSKA FLOTTANS DEPUTATION TILL KEJSAR WILHELM med öfverlämnande af en hederssabel. (Se sid. 781) Fr. v. å fo-ton: Löjtn. A. von Bahr, kapt. C. Lindström, kommandör H. V. M. von Krusenstjerna, viceamiral W. Dyrssen, komm-kapt. frih. R. W. Leuhusen och und.-löjtn. C. Tholander.

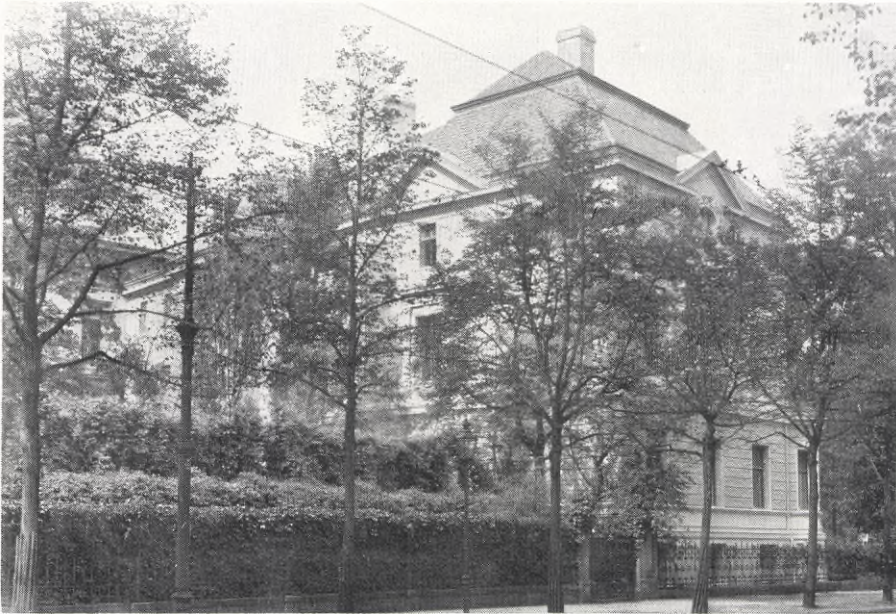

Foto: Jann, Lund.

ÅTTONDE NORDISKA KONGRESSEN FÖR INVÄRTES MEDICIN I LUND. Under förhandlingarne å Akademiska Föreningen. Klisché: Henny Stillersparre.

Åttonde Nordiska kongressen för invärtes medicin, hvilken öppnades den 28 aug. å Akademiska Föreningen i Lund, räknade omkr. 150 deltagare. Sedan mötesdeltagarna hälsats välkomna af kongressens president professor Carl Petrén företogs val af presidenter och vicepresidenter. För Sverige valdes professor Seved Ribbing; för Norge professor

S. Laache och öfverläkare C. Hansen; för Danmark professorerna Ch. Gram och K. Faber; för Finland generaldirektör R. Sievers och professor Tallqvist. — Vid kongressen, som afslutades den 30 aug., hölls föredrag af bl. a. professor Santesson, dr: A. Gullbring, docent Chr. Jacobæus, dr: K. J. Figenschau, dr: Ph. Frölich m. fl.

K. Ossi, fotograf.

SVERIGES NYA MINISTERHOTELL I BERLIN.

Klisché: Henny Stillersparre.

Svenska ministerhotellet i Berlin, hvilket efter inköpet undergått en genomgripande ombyggnad — bl. a. har det försetts med ett i svensk stil brutet tak — står nu i det närmaste färdigt att tagas i besittning af legationen. Hotellet har ett synnerligen fördelaktigt läge i hörnet af Tiergartenstrasse och Friedrich Wilhelmstrasse.

Vi återgifva här bredvid en bild af byggnaden sådan den framstår nu efter omändringen o. hänvisa för jämförelse till vår bild af den ursprungliga byggnaden, införd i nr 24 af förra årg.

Foto. Francis, Göteborg.

ANDRA ALLM. KOSTNADSKONGRESSEN FÖR SVERIGES BOKTRYCKARE. FRAMFÖR GÖTEBORGS HÖGSKOLA, DÄR FÖRHANDLINGARNE AFHÖLLOS.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm.-Gbg.

Andra allmänna kostnadskongressen för Sveriges boktryckare öppnades den 27 aug. i Göteborg i därvarande högskolas aula. Till ordförande valdes ingenjör C. Ramström, Stockholm, och till vice ordf. hrr Wald Zachrisson, Göteborg och E. Oldenburg, Stockholm. Kongressen, som räknade 160 anmälda deltagare, däraf flertalet mera framstående utöfvare af boktryckerikonsten i vårt land, hade på sitt program ett stort antal intressanta föredrag och diskussionsämnen.

*

Femte nordiska interparlamentariska delegerademötet, hvilket ägde rum i Stockholm den 27—28 aug., räknade som deltagare ett betydande antal kända politici från de tre nordiska länderna. Svenska riksdagen representerades af bl. a. frih. C. C:son Bonde, frih. Louis de Geer, greve Raoul Hamilton, redaktör Mauritz Hellberg, frih. E. Palmstierna m. fl. Från Norge hade infunnit sig bl. a. stortingspresidenten Berner, stortingsmännen Hagerup och W. Konow samt från Danmark försvarsmin. P. Munch, inrikesmin. Ove Rode, nobelpristagaren Fr. Bajer m. fl.

H. S. De STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FEMTE NORDISKA INTERPARLAMENTARISKA DELEGERADEMÖTET I STOCKHOLM: Från förhandlingarne i Riksdagens Första Kammararens plenar.

Kliché. Bengt Sjöversparre.

...mattefotografi

Kilche: Bengt Silfverqvist.

VÅRA MILITÄRA FLYGARE OCH SPANARE PÅ MALMSLÄTT: fr. v. t. h.: Silow, I. 15; Björnberg, I. 10; Jungner, Ing.; v. Porat, Ing.; Lindén, Kustart.; Baron Cederström; Agell, I. 22, spanare; Liljewalch A. I, spanare; Krokstedt, flottan.

Löjtnant von Porat har till sina tidigare vackra flygbedrifter lagt en ny, i det han i dagarna företagit en flygning Malmslätt—Göteborg—Malmslätt. Uppstigningen från Malmslätt ägde rum den 28 aug. kl. 5,45 e. m. med framkomst till Axvall vid 7-tiden. Vid landningen blef aeroplanets högervinge, som kolliderade med en kraftledningsstolpe, fullständigt förstörd. Sedan skadan reparerats startade löjtnant von Porat vid 7-tiden på morgonen den 30 aug. från Axvall och landade efter en timmes färd på en äng strax utanför Göteborg.

Som passagerare medföljde löjtnant Agell, tillhörande den grupp s. k. observatörer, hvilka under en och en half månad varit kommenderade till flygskolan på Malmslätt och hvilka skola afsluta sin kurs med en långdistansflygning.

Afresan från Göteborg ägde rum kl. 5,45 e. m. samma dag med Karlsborg som närmaste mål. Beninbrist tvingade dock till nedstigning redan vid Redberga utanför Falköping och det inbrytande mörkret nödvändiggjorde den åter anträdde färdens afbrytande vid Sköfde.

Resan från Sköfde påföljande dag försvarades af dimmigt väder.

Efter mellanlandning vid Karlsborg kl. 5 e. m. skedde ankomsten till Malmslätt kl. 8,10 e. m. Som passagerare medföljde löjtnant Liljewalch.

* * *

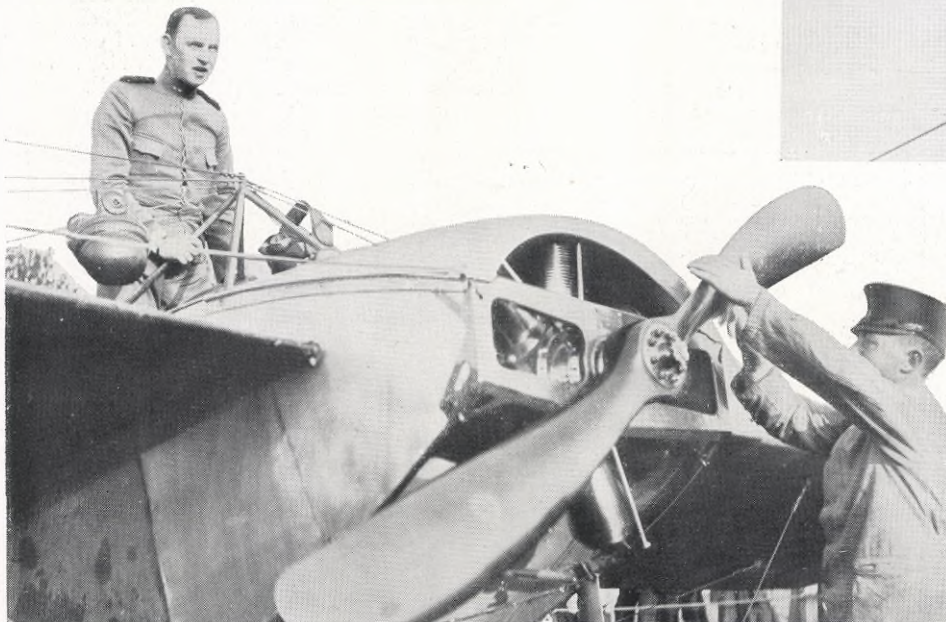

Foto. Nordblad, Göteborg

LÖJTNANT VON PORAT PÅ LÅNGFLYGT. Starten från Göteborg (Kviberg) den 30 aug. Bilden t. h. tagen omedelbart efter uppstigningen.

Kilche: Kem. A.-B. Bengt Silfverqvist, Skövde Gbg.

HERRAR FOTOGRAFER

uppmannas att vid insändande af bilder till HVAR 8 DAG icke uraktlåta utsättandet af tydligt firmamamn och adress å respektive fotografier. Endast då angifves fotografen.

DEN STORA ARBETAREFESTEN Å STADION DEN 31 AUG.
Dragkamp mellan typografer och L. M. Eriksons lag I.

Vidstående bild: DANSKE FOLKETINGSMANNEN BORGBJERG (utar hatt)
OCH RIKSDAGSMANNEN HERM. LINDQVIST VID FESTEN.

I Stadion i Stockholm hölls på aftonen den 31 aug. en stor *arbetarefest*, den andra i ordningen, besökt af omkring 20,000 personer från hufvudstaden och dess grannstäder. Utom föredrag af riksdagsman Herm. Lindquist och danske folketingsmannen Borgbjerg förekommo idrottstävlingar samt flyguppvisning af dr: Thulin. Festen avslöts med ett ståtligt fyrverkeri.

* * *

Vid Johannesdals hälsobrunn utanför Köping har i och för diskussion öfver religiösa spörsmål hållits ett fyra dagars möte mellan män ur den kristna studentrörelsens och den socialdemokratiska arbetarörelsens led. Af de förstnämnda har mötet räknat ett tjugutal som deltagare och af de sistnämnda ett trettiotal. Föredragshållare hafva varit bl. a. professorerna N. Söderblom och Santesson, rektorerna N. Beskow och Björkqvist, pastor Melander m. fl.

H. S. E. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Foto. Westman, Köping.

ARBETARE- OCH STUDENTMÖTE I KÖPING. Professor N Söderblom (X)

Klädh: Kem. A.-T. Benigt Sjöferysarre, Stålm-Gbg.

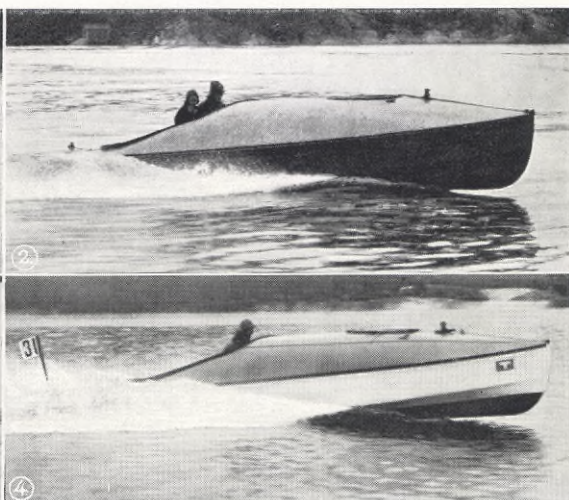

SVENSKA SJUKGYMNASTIKSÄLLSKAPET LING AFHÅLLER KONGRESS I GÖTEBORG. Gruppbild från utflykten till Näs.

Söndagen den 31 aug. gingo de 18:de svenska mästerskapstävlingarne i allmän idrott af stapeln på Valhalla i Göteborg, gynnade af ett härligt väder med kanske något överflöd af sol och värme.

Ö. I. S., som omsorgsfullt förberedt iscensättandet af dessa tävlingar och som haft lyckan att försäkra sig om hjälp af flere framstående idrottsledare från skilda delar af landet, såsom disponent O. Löwenadler, löjtnant G. G:son Ugglå m. fl., lyckades "flott" genomföra det vidlyftiga programmet inom bestämd tid. Det märktes att arrangörer och tävlingsledare under de sista åren blifvit väl inövade.

De resultat som vunnos och för hvilka dagspressen redan i detalj redogjort voro genomgående goda, men skulle säkerligen hafva blifvit än bättre om Valhallas hopp- och löpbanor varit fullt up to date, hvilket nu långt ifrån var fallet. I detta afseende står Göteborg något efter fordringarne för dagen, hvilket torde bero dels på ekonomiska svårigheter och dels på det allt uppslukande fotbollsintresset. Ö. I. S., som tack vare den organisatoriska talangen hos sin energiske ledare hr W. Friberg, förstätt att under sin fana samla flere idrottsmän än någon annan förening i Sverige borde dock mera upp-

H. 8 Dns STOCKHOLMSFOTOGRAF
K. A. K:s MOTORBÅTSTÄFLAN.

Några af de märkligaste båtarna: 1. Norska racern Aase IV; 2. Apot. Böhms Tornycroft; 3. Smalley; 4. Disp. Hydéns Carina. (Text å sid. 780.)

SVENSKA MÄSTERSKAPSTÄFLINGAR I GÖTEBORG.

NYA
SVENSKA
MÄSTARE:

1. NILS LINDE, GÖTEBORG, SLÄGGKASTNING.
2. J. HÄCKNER, LINKÖPING, SPJUTKASTNING.
3. EVALD MÖLLER, GUSTAFSBERG, HÖJDHOPP UTAN ANSATS OCH LÄNGDHOPP UTAN ANSATS.

4. HANS JAGENBURG, SKARA, HÖJDHOPP MED ANSATS. — 5. CLAES GILLE, GÄFLE, STAFHOPP. Observera den låga fattningen på stafven och den karaktäristiska uppresta kroppsställningen. — 6. G. ÅBERG, GÖTEBORG, LÄNGDHOPP MED ANSATS. 1—3 foto Backlund, 4—6 foto. Jonason, Göteborg.

UNGE WASSER kom en dag instigande till sin far. Studenten var så ifrig och uppiagad, att han glömde sin vanliga skygghet för fadern.

— Pappa!

Lektorn såg upp från sin bok, en lärd kommentar till någon af kyrkofäderna. När han ögnat sonen och hans upphetsning, mulnade han och rynkade ögonbrynen.

Sonen märkte ännu ingenting.

— Pappa, jag — jag har tröttnat på att läsa till präst. Låt mig söka in vid operan!

Ynglingen skiftade färg. Det sista ordet hade närapå fastnat i strupen, så förvirrad gjorde honom faderns uppmärksamma tystnad. Han anade redan svaret.

Lektor Wasser granskade sin son från topp till tå, liksom antecknade drag för drag och vardt allt mörkare. Hvad var det för en fantastisk påklädd Samuel uppenbarade sig i? Brokig väst, halsduk med långa snibbar, hvita byxor och en gammaldags frack med mässingsknappar! Och till på köpet hade han bränt håret, och kinder och ögonropar buro spår af hastigt aftorkadt smink och korksot.

— Hvad är det där, sporde lektorn och pekade på plaggen, — är det tant Malins påhitt igen?

Samuel rodnade och tvekade om svaret. Han förstod att slaget var förlorat.

— Samuel, återtog fadern och rätade sig i stolen, — du är god att ögonblickligen tvätta dig ren och klä dig som en människa! Några teaterfasoner tål jag inte i mitt hus! Nej, vänta!

Samuel, som redan stod på språng, hejdade sig. Han var öfver de tjugo, men lydig som en pojke. Eller som en rekryt, ty på röstklängen kunde man höra, att det funnits militärer bland lektorns förfäder.

— Hör än ett ord! Därest du med en enda termin försummar din prästexamen för komediantfunderingar, så stängas detta kristliga hems dörrar för dig! Från den dag, du går in vid operan, vill jag hvarken se eller afhöra dig vidare! Där är besked — och stör mig nu inte längre!

Samuel hade gjort en rörelse som för att kasta sig för faderns fötter. De sista orden hejdade ho-

nom. Med en teatermin och teateråtbörd lämnade han pappa lektorns arbetsrum.

* * *

Unge Samuel Wasser såg ut som en vidja, lång och smal, och han liknade en vidja äfven till sinnet. Han var lättböjd och lättledd. Det föll honom inte in att trotsa sin far. Några teaterutbrott framför spegeln — några arior i ensamheten, det var allt. Han återvände till böckerna, tog sin examen, prästvigdes och fick — tack vare begäfnings och förbindelser — snart en komministratur.

Trakten, dit han missiverades, liknade en förvisningsort. Ej i och för sig, naturen var vacker och folket menlöst och hyggligt. Men för en stockholmare och operaentusiast. Orten låg långt från hufvudstaden och städer öfverhufvud. Komministern hade två mil till järnvägsstation och fem till närmaste stad.

Läget kunde inte varit slugare uträknadt, om pappa lektorn fått bestämma det själf...

Lektor Wasser trodde sig känna sin Samuel. Men där fanns en annan, som också trodde sig känna Samuel, och denna andra var tant Malin.

Tant Malin hade varit Samuels försyn under barndoms- och studieåren. Hon hade tagit hand om hans fantastiska natur och skyddadt den för afvägar. Det vill säga, hvad tanten kallade afvägar. Pappa lektorn var betydligt strängare. Lektorn var en smula strängt religiös, han hade själf inte på tio år besökt en teater eller en konsert. Han skulle både blossat och bleknat, om han anat, hvar de täta visiterna hos tant Malin slutade. De slutade nämligen regelbundet i tantens operaloge.

Gamla tant var musikalisk. Musiken ersatte henne mycket af hvad lifvet nekat henne. Hon hade alltid varit lika ful som rik, och de tillbedjare hon fått hade hon snart genomskådat. Musiken fick ersätta, hvad gud Amor hade vägrat henne. Och brorsonen fick ersätta henne för egna barn.

Tant Malin hade snart upptäckt, att äfven "barnet" var musikaliskt. Samuel hade en klar och präktig sångröst, ett fint öra och en medfödd lidelse för musik. I hans hem sjöngs ju endast koraler,

(Forts. från sid. 775.)

märksamma detta förhållande, och det är ju att hoppas att så ock för framtiden må ske. Ö. I. S., som nu fick hålla täflingarne på egen mark och är manstarkt nog att låta sig väl representeras i samtliga idrottsrenar, vann ännu en gång med stor point-öfvervikt mästerskapsstandaret. Må denna framgång kännas som en förpliktelse.

Flertalet af söndagens segrvinnare hafva redan under innevarande idrottssäsong passerat revy i H. 8. D:s spalter, men glädjande nog ryckte äfven flere nya män upp i tēten såsom den lille höjdhopparen Jagenburg från Skara, den unge Häckner från Linköping, som nu blef Lemmings öfverman i spjutkastning, Evald Möller från Gustafsberg, söndagens mästare i stående höjdhopp och stockholmaren O. Andersson som denna gång besegrade olympiamannen Magnusson i diskuskastning.

Foto. Rahmn, Malmö. Kläder: Bengt Silfversjarn. TURE PERSSON, Malmö. Rekordinnehafvare å 200 meter löpning och svensk mästare på samma distans vid täflingarne i Göteborg.

Två nya rekord sattes: i stående höjdhopp, 152 cm. af Evald Möller och i kulstötning 26,03 m. af Einar Nilsson, D. I. F.

Till Göteborg gingo fyra mästerskap nämligen i släggkastning (Linde), längdhopp (Åberg), löpning 100 meter (Luther) och gång 10,000 m. (Birger Johansson).

Stockholmspolisens berömda dragkampslag segrade äfven denna gång. Det bästa göteborgslaget bjöd dem likvisst på ett mycket segslitet motstånd.

Tack vare det strålande vädret och en efter göteborgsförhållanden talrik publik hvilade det en viss fästlig stämning öfver dessa mästerskapstäflingar.

Nytt skandinaviskt rekord. Vid täflingar i Norrköping den 20 aug. nedpressades rekordet å 200 meter till 22 $\frac{1}{8}$ af Ture Persson från Malmö.

G. A.

modern var bara ett eko af sin man, den religiöse lektorn. Skulle Samuel få litet rikligare musiknäring, fick tanten ta sig af honom. Och det gjorde hon — med den påföljd, att unge Sam snart gick med operagriller i hufvudet. Det behöfdes ett maktspråk af pappa för att — åtminstone skenbart — få dem därifrån.

Det var inte utan, att inte tanten ibland själf tyckte, att Sam började bli besynnerlig. Han älskade att förklå sig som ett stort barn, han gick i en underlig, upphettad teater- och romanluft — blott desto instängdare, som allt skulle döljas hemma i hemmet.

Tanten fann sig till sist i faderns maktspråk. Sam var ju så ung, och några års landluft kunde göra hans nerver godt. Men ändå brummade hon högt och tydligt emot "tyranner". Och hon lofvade att hålla ögonen på stackars Samuel.

En vacker dag fick hon också höra underliga historier om "barnets" lif därute i öknen. Sam yrade om nätterna, hette det, och ibland också om dagarna — om söndagarna på predikstolen.

Då bärjade sig tanten inte längre. Hon utförde en gammal föresats. Hon "tog sitt barn till sig". Det vill säga: hon reste ner i skogsöknen själf och satte bo för dem båda.

* * *

Snart blef det lektorns tur att höra nyheter.

Han hade redan gjort sin son ett besök och känt sig — bortskämd stadsbo som han var — helt beklämd i de låga och fuktiga rummen i komministerbostället.

Nu skulle allting se så helt annorlunda ut. På en höjd ett stycke från gården låg en tvåvåningsvilla, af trä visserligen, men med torn. I villan residrade tant Malin och hennes fosterbarn, komministern. Med en hushållerska och en sällskapsdam åt tanten och en betjänt åt komministern.

Samuel skulle vara lika underlig som någonsin. Om söndagarna kunde han predika, så tårarna dropade som ett regn i bänkarna. Han mässade så det klang. Och det fattades aldrig åhörare — eller åskådare. Ty af åtbörder och allt, af en vana att sminka sig och bränna håret var det tydligt, att Samuel trodde sig stå på en scen och utföra en roll och ingenting annat.

Om hvardagarna fortsatte han kommedispelet hemma. Han, sällskapsdamen och betjänten klädde ut sig och spelade opera. Medan tant Malin satt i sin loge, fläktade med solfjädern och applåderade. Det var för toktigt alltsammans.

Vidt och bredt ryktades det om komministern, som spelade teater och höll hof. Ty hof var det att hålla betjänt och sällskapsdam, kantänka. Hof var det att åka ut i glänsande ekipage efter tandem och betjänter i livré på boken. Men prästerligt var det inte.

Det tyckte snart själfva tant Malin. När det gått om något år, tyckte hon, att barnet kunde ha lekt nog. Men det tyckte inte barnet. Samuel var mera än någonsin inne i spelet. Och han hade fått sällskapsdamen med sig.

Sällskapsdamen var en halfgammal ungmö med en stor, i yrket förvärfvad smidighet. Hon visste på pricken utforska sina herrskaper, deras nycker och egenheter. Hon hade snart kommit på det klara äfven med Samuel Wassers. Sällskapsdamen spelade, sminkad och pudrad, alla de kvinnliga operarollerna. Det är möjligt, att hon gjorde det utan baktankar. Men en gång, då hushållerskan fått bevista en föreställning, slog den obildade människan till ett flatskratt och sporde tant Malin:

— Di spelar, liksom di var förlofvade — där fattas bara gullringarna —!

Tant Malin knyckte på nacken. Men redan nästa

förmiddag foro hon och Samuel på visit till prostgården. Hon insåg, att det inte längre gick an att afsöndra sig från den verkliga och bestämmande publiken.

De fingo det hjärtligaste mottagande. Prosten Alin var en ungdomsbekant till lektor Wasser. Han hade mången gång tänkt ingripa — för faderns skull. Men nu var ju ingen skada skedd. Här satt pastor Samuel i en trädgård full med körsbärsblommor, och under ett af de vackraste träden stod enda dottern, blond och hvit och svagt rosig som en körsbärsblomma.

Pastor Samuels ögon lyste. Majdofterna kändes så sköna. Solen var så varm. Jordången steg. Syrenerna knoppades. Det var, som om han för första gången förstätt, att naturen kan vara vacker — att lifvet kan vara ljuft och poetiskt utan smink och kulisser.

Besöken i prostgården blefvo sedan rätt täta — ehuru inte så täta, som både tant och prosten och en blond adertonåring önskat och hoppats. Teaterfebern brann under pastorns stackars brända lockar.

* * *

En vacker dag på hösten hade tant Malin ett allvarligt samtal med sitt "barn". Men på alla hennes böner och föreställningar hade Sam endast en hufvudskakning. Operan och sällskapsdamen hade fått ett fast grepp om hans sinnen.

Då rynkade tant Malin ögonbrynen. Hon mindes, hvem som brukat kunna leda och böja den gensträfvige — mindes, hvem som drifvit grillerna ur hufvudet på hennes stackars barn. Och hon tog på sig en sträng min och utbrast i en ton, som härmade lektorns så nära som möjligt:

— Du inlägger denna dag till kapitlet om ett par månaders tjänstledighet. Jag svarar för — jag och prosten svara för, att din ansökan beviljas. Och du reser i denna dag på väg till Italien —

— Italien —?

— Ja, just Italien — marsch, och stör mig nu inte längre!

De logo bägge, tanten och hennes skyddsling. De märkte, att de spelade en scen tillsammans. Men tantens replik hade gjort verkan. Det bor en förtrollning i namnet Italien.

Sam Wasser öfverraskade sin tant med att lyda. Han var nu en gång en lättböjd och lättledd yngling på trettio år. Han reste...

Ett år gick. Han besåg allt hvad drömlandet har fagert. Han såg, hur olika dess verkliga kulisser voro de målade därhemma. Han fann att äfven i operalandet naturen var natur.

Så fick han en telegrafisk kallelse hem. Hem till tant Malin. Hon låg hårdt sjuk. Han rusade med kurirtåg till hennes bädd.

Det var en smula skumt i hennes kammare. Hon såg aftärd och socknande ut. Han kastade sig på knä vid sängfoten, och smärtan skar honom som en knif i hjärtat. Detta var en gång en verklig känsla. Stackars tant — hans vän, hans enda —!

— Jag testamenterar dig allt mitt, sade tanten, — med villkor, att du tar afsked från prästämbetet — och kastar en blick på min svärdotter. —

Sam upptäckte först nu, hvem som stod gömd bakom skärmen. Ung Märta hade nyss suttit vid "svärmoderns" fötter. Hon var blondare och hvitare än någonsin. Men vid de sista orden skiftade hon färg. Det såg ut, som om körsbärsblomman plötsligt blifvit ett körsbär.

Ett verkligt och intet operakörsbär. Sam Wasser fann sig med ens stå med en gammal och en ung hand i hvardera af sina. Han grät och lofvade. Och han förstod inte, om han grät af glädje eller af sorg.

Vallace Collection

(fortsättning).

5. Gustaf III.

Miniatyrporträtt af Coteau; signeradt: "Coteau". Emalj på koppar. Konungen klädd i pansarrustning och har serafimerordens blå band hängande öfver högra axeln; kunglig mantel å hvilken serafimerkraschanden är broderad i silfver. Pudrad frisyr med rosett i nacken samt spetshalsduk. Rundram försedd med ornament.

H. eller Jean Coteau (Cotau, Cotteau), emalj-målare från Genève, var under ån 1780—84 sys-selsatt i manu-fakturen i Sèvres med emalj-arbeten på guld-plattor. Det tidi-gaste af hans ar-beten är dateradt 1789. Bland ar-beten af hans hand märkas Eli-za Bonaparte, en miniatyr i emalj "allegori" i museet i Dijon; miniatyr i emalj af Voltaire, som är 1906 var ut-ställd i Bibliotheque National, samt ett porträtt, framställande comte d'Artois, å miniatyurutställningen i Brüssel år 1912.

I Wallace Collection finnas vidare några arbeten af Niklas Lafresen (Lavrence) d. y. Född i Stockholm 1737 samt son till en skicklig konterfejare. Lafresen gjorde snabba och lysande framsteg på konstnärshanan, lärde sig i Tyskland gouachemålningskonsten samt kallades 1773 till kunglig Hofminiatyrmålare och ledamot af Målare och Bildhuggareakademien i Stockholm. Han lämnade 1774 Sverige och bosatte sig i Paris, där han vann stort anseende som genremålare i gouache. Till ämne för sina framställningar valde han merendels lifvet i den eleganta pariservärlden. Med förkärlek tog han sina modeller bland teaterdamer och balettflickor. Han lyckades så träffa den då rådande smaken, att hans arbeten af dåtidens förnämsta kopparstickare förevigats med grafstickeln. Då revolutionen utbröt måste L. återvända till Stockholm och målade ett porträtt af Gustaf III.

I Sverige efterlämnade han många arbeten,

GUSTAF III.
Miniatyrporträtt af Coteau.

6. DROTTNING KRISTINA, mi-niatyrporträtt af Jean Petitot.

hans arbeten i Wallace Collection märkas: "Susanna och de båda gamle" och "Venus, Mars och Kupido sofvande."

Victoria and Albert museum.

South Kensingtonmuseet, som det förut kallades, äger högst betydande samlingar och består företrädesvis af konstindustriella föremål. Afdelnin-garne omfatta arkitektur, skulptur, målningar, teckningar, gravyrer, ma-nuskript och bokband, porslin, glas, emalj-föremål, metall och textilarbeten samt möbler m. m. Dessutom finnas enskilda samlingar, som donerats till museet och förblifvit i orubbadt skick. Miniatyrsamlingen är synnerligen rik-haltig. I denna märkes ett porträtt, som återgifver de välbekanta dragen af Drottning Kristina af Sverige.

6. Drottning Kristina,

miniatyrporträtt af Jean Petitot. Drottningen är klädd i uringad dräkt, rikt besatt med pärlor: hermelinsmantel; pärlhalsband samt tvenne päronformade pärlor i öronen. I handen håller hon en af riksregalierna "äpplet". — Rund ram med ornament.

Jean Petitot föddes 1607 i Genève. Familjen Petitot var ursprungligen från Bourgogne, men på grund af religionsföljelse mot protestanterna måste Jeans fader, som var bildhuggare, flytta till Genève 1597. Jean Petitot visade tidigt anlag för teckning och sattes i lära hos guldsmeden Pierre Bordier, hos hvilken han förvärfvade färdigheten att använda emalj.

Han beslöt sig för att ägna sig åt porträttmåleriet och tillsammans med Pierre Bordier begaf han sig ut i världen för att skaffa sig de kunskaper i kemi, som voro nödvändiga för hans yrke. I Limoges kvarlede ännu traditionerna från Leonard Limousin och Bernhard Palissy, hvilka också voro huguenoter, och i Blois och Chateaudun arbetade den franske konungens guldsmed Jean Toutin, som i emaljkonsten hade uppfunnit nya metoder. Efter några års uppehåll i Frankrike foro Petitot och Bordier öfver till England, hvars konung Carl I hade rykte om sig att vara konstälskande. Han fann sådant behag i de honom förevisade emaljbilderna, att han hos Petitot beställde sitt eget och sin familjs porträtter. Konungen besökte honom ofta ateliern i och gjorde honom till riddare samt satte honom i förbindelse med sin höfvmålare van Dyck och lifmedicus Turquet de Mayerne, hvilken senare invigde konstnärerna i sina kemiska kunskaper och färgstudier, särskildt i användandet af en purpurfärg, hvarigenom karnationen uppnådde en skönhet, som var okänd hos de gamla mästarna i Limoges. Som kopia efter sin läromästare i målarekonsten, van Dyck, utförde Petitot 1642 den berömda, ovanligt stora emaljbilden af Rachel de Ruigny, grefvinna af Southampton, som tillhör hertigen af Devonshire.

Efter Carl I:s död medföljde Petitot Carl II till Paris, hvarest Petitot kom tillsammans med Jaques Bordier. Ludvig XIV utnämnde dem till höfvmålare samt gaf dem hög lön och bostad i Louvern. Petitot, som var den skickligaste af de båda målarna, utförde ansikte, händer och allt, som hörde till anatomen, under det Bordier målade hår, kläder, juveler och öfriga dekorationerna.

Petitot har afbildat samtidens berömda personer, såsom Richelieu, Mazarin m. fl. Liksom många schweizare önskade också Petitot att draga sig tillbaka till fäderneslandet på sin alderdom, hvilket Ludvig XIV tog så onådigt upp, att han lät stryka hans namn bland akademiens medlemmar och innespärta honom i fängelse.

Alder, sjukdom och fängelsevistelsen samt fruktan, att såsom många andra huguenoter blifva hängd, nödgade Petitot att afsvara sin tro, hvilket var det enda sättet för honom att komma ur landet. Han afled i Vevey 1691.

Bland öfriga porträtt af svenska målare, som finnas i Victoria & Albert museum märkas: okänt dampporträtt, måladt af Charles Bancks, en svensk, som kom till England omkring 1746. Porträtter i miniatyr af Marie Adelaide af Savoy, hertiginna af Burgundy; Marie Louise Elisabeth d'Orleans, hertiginna af Berri; Katarina I af Ryssland, utförda af miniatyrmålaren Charles Boit, som föddes i Stockholm 1662. Boit var till en början juvelerare och blef sedan teckningslärare och emaljmålare.

I England fick han af drottning Anna i uppdrag att utföra en stor emaljmålning af henne och hofvet, men då drottningen afled, blef denna tafla ofullbordad. Boit begaf sig nu till Frankrike, hvarest han verkade vid hofvet. Arbeten af denne konstnär blefvo mycket eftersökta. Hans förnämsta målning, "Den österrikiska kejsarefamiljen", är utförd på en större guldplatta och har betalats med 20,000 gulden samt finnes i Wien. Boit afled i Paris 1727.

Pierre Adolph Hall är i museet representerad med en miniatyr på elfenben, som föreställer Marie Louise de Savoie-Carignan, prinsessa af Lambelle.

Christian Richter har utfört ett porträtt af doktor John Radcliffe, läkare i Oxford.

British Museum.

British Museum, som öppnades för allmänheten år 1759, innehåller, utom ett bibliotek af omkring 2,000,000 band, storartade samlingar af antika skulpturer, etnografiska och historiska föremål samt ett mynt- och medaljkabinett, i hvilket senare finnes några svenska medaljer af Gustaf II Adolf, Karl XII, Carl von Linné, Amiral Trolle etc.

De flesta oljemålningar, som funnits i museet, hafva öfverflyttats till National Gallery och National Portrait Gallery, men en del finnes ännu kvar i samlingen.

I miniatyrafdelningen märkes:

7. Gustaf II Adolf,

emaljporträtt af guld på blå botten; bröstbildprofil; konungen klädd i spetskrage.

*

På 1600-talet tillverkades af konstnärliga guldsmedar så kallade "klenoder", små porträtt af guld försedda med emaljornament och vanligen rikt besatta med rubiner och smaragder, pärlor etc., som af den tidens furstar, liksom ordenstecken i våra dagar, utdelades till framstående personligheter.

(Text till bild å sid. 781.)

I den lilla staden Kelheim i Bayern firade den 25 aug. de tyska förbundsfurstarne *hundraårsminnet af Tysklands befrielsekamp* mot Napoleon. Kejsar Wilhelm, prinseregenten Ludvig af Bayern, öfriga förbundsfurstar och Hansestädernas borgmästare begäfvog sig, sedan de på stadens torg hälsats välkomna af kommunalstyrelsen, till *Befrielsehallen*, där den högtidliga minnesfesten sedan ägde rum, följd af en lysande festaffel i bankettsalen. Sedan kejsaren efter taffeln hällit cercle, afreste han och prinseregenten af Bayern till Posen. Ett i samband med minneshögtiden anordnad festtag af barn ifröda dräkter från tiden för befrielsekriget var af stark och tilltalande verkan.

Med anledning af den första minnesfesten hade den lilla staden, som själf har endast 4,000 innevägnare, fått mottaga en väldig främlingsinvasion, omkring 80,000 personer.

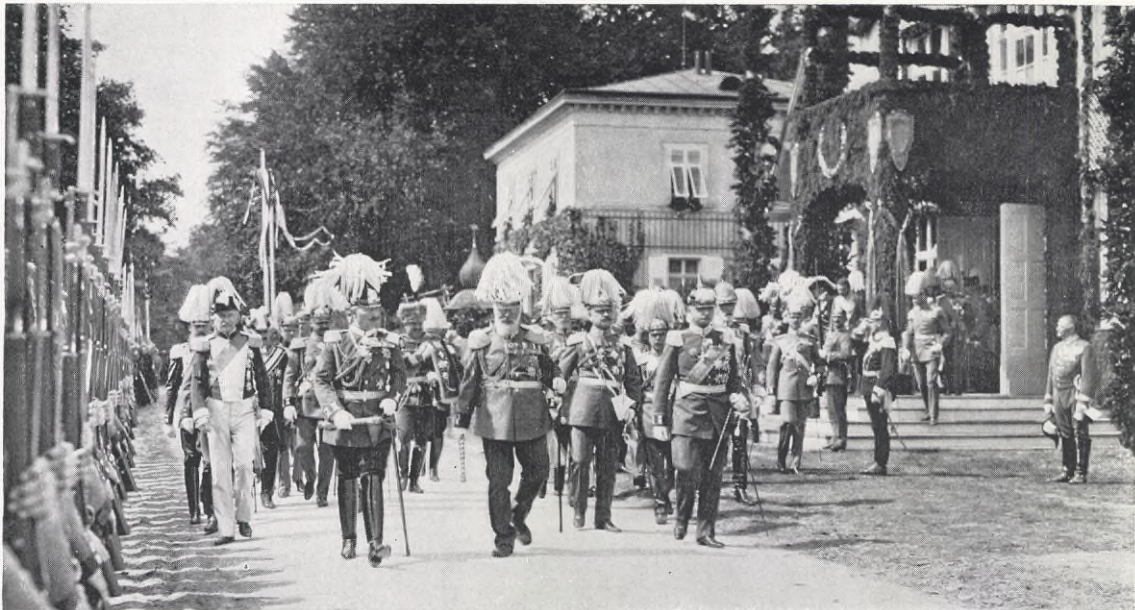
Befrielsehallen, uppförd af Ludvig I af Bayern som ett minnestempel öfver hjältarne i 1813 års tyska befrielsekrig, påbörjades redan år 1832 men nådde icke sin fullbordan förrän år 1863. Höjden är 60 meter och genomskärningen 66 meter. Rörande minnestempels arkitektoniska värde äro åsikterna delade. Medan de tyska tidningarne karakterisera byggnaden som storartad, stämplas den från franskt håll som "afskyvärdt ful".

*

(Text till bild å sid. 775.)

K. Automobilklubbens med lifligt intresse mot sedda *motorbåtsregatta* vid Vaxholm ägde rum den 30—31 aug. under de bästa väderleksförhållanden. De till täflingen anmälda 33 båtarna, däraf icke mindre än ett tjugotal försedda med motorer af svensk tillverkning, voro uppdelade i fyra grupper. Första dagen var anslagen till handicaptäflingar medan under andra dagen den rena snabbheten blef afgörande. Täflingsresultatet föreligger icke ännu när detta skrives.

HUNDRAÅRS-MINNESFESTEN I KELHEIM.

KEJSAR WILHELM OCH DE TYSKA FÖRBUNDSFURSTARNE (i främsta ledet kejsaren, prinsen-regenten af Bayern och konungen af Sachsen) BEGIFVA SIG TILL BEFRIELSEHALLEN. Text å sid. 780

1/200 fotografier. *Sticht: Ernst Stjuvnersparrn.*
BEFRIELSEHALLEN I KELHEIM VID MINNESFESTEN ÖFVER TYSKLANDS BEFRIELSEKAMP.

Med anledning af att den 3 sept. 25 år förlutit sedan *kejsar Wilhelm mottog graden af hedersamiral i svenska flottan* öfverlämnades nämnda dag till den höge jubilaren en hederssabel från flottans officerare. Genom utfärdad generalorder hade

1913*. Sabelbaljan, hvars guldbeslag visa i drifvet arbete de svenska färdiga och en del sjöemblem, bär inskriptionen: "Från Kungl. svenska flottans officerskår till dess hedersamiral kejsar Wilhelm II af Tyskland". Klingan är af blåesadt Eskilstuna smide med orden "Fäderneslandet" och "Konungen" i guldinläggning.

befallts, att pansarbåten Oscar II för ändamålet skulle afgå till Stettin, och att en deputation af ombordtjänstgörande officerare, däribland högste befälhafvaren öfver kustflottan, skulle afresa därifrån till Berlin för att till kejsaren öfverlämna hederssabeln. Deputationen åt hvilken under vistelsen i Berlin bostad anvisades på Hôtel Adlon, och hos hvilken två tyska officerare voro at-tacherade, var den 2 sept. af kejsaren inbjuden att öfvervara en stor tysk truppev.

Sabeln, till hvilken lämnats en hel dagaflöning från flottans officerskår har efter ritning af Jean Jahnsen jr utförts hos höfjuvelerare Hallberg i Stockholm. Fästet, en stiliserad delfin, är utfördt i guld med å fästets sidor inlagda elfenbenssköldar, den ena med flottans krönte ankare i emaljläggning den andra med inskriptionen "1888—3 sept.

Grupp bild af deputationen från Svenska Flottans officerskår till kejsar Wilhelm i och för öfverlämnande af vidstående hederssabel återfinnes å sid. 770.

Foto. Lamm, Stockholm.
SVENSKA FLOTTANS HEDERS-SABEL TILL KEJSAR WILHELM.

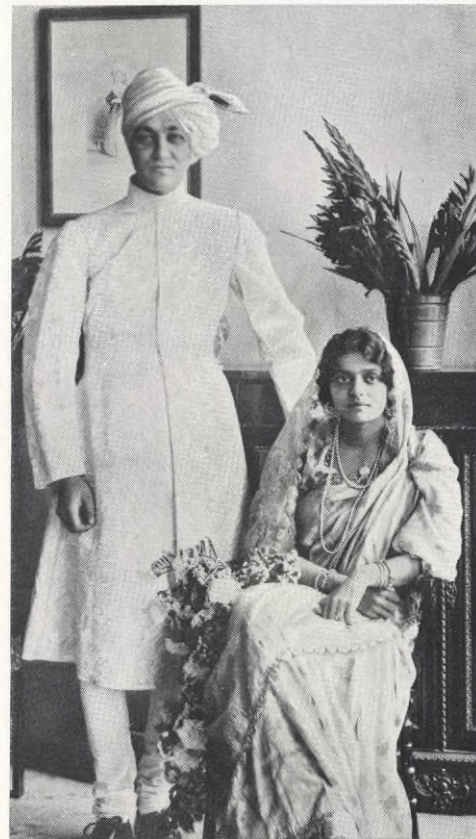
BULGARISKA TRUPPER DEFILERA FÖR KONUNG FERDINAND EFTER ÅTERKOMSTEN FRÅN KRIGET

DEN SERBISKA KUNGFAMILJEN VID INVIGNINGEN AF NATIONALMONUMENTET ÖFVER DYNASTIENS GRUNDLÄGGARE.

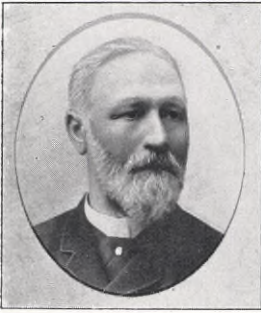
I Belgrad har under stora högtidligheter afträckts ett nationalmonument öfver den nu regerande dynastiens grundläggare Georg Petrovitch ("Svarta Georg") som i början af 1800 talet ledde det serbiska befrielsekriget mot Turkiet. Konung Peter I af Serbien är en sonson till nämnde frihetshjälte.

Ett på grund af kontrahenternas höga samhällsställning remarkabelt bröllop har i dagarne firats i London i det förmålning den 25 aug. ägt rum mellan den för sin rikedom och skönhet vidtbekanta indiska prinsessan Indira och den indiske prinsen Jitendra af Cooch Behar.

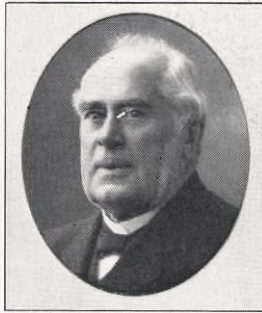

INDISKT FURSTEBRÖLLOP I LONDON:
Prins Jitendra af Cooch Behar och prinsessan Indira af Baroda, en af Indiens skönaste och rikaste furstedöttrar.

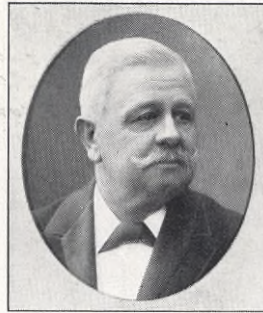
* Data å nästa sida.

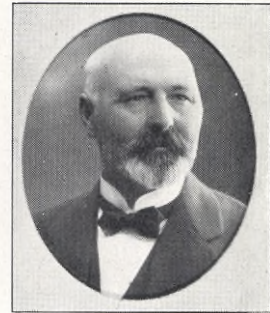
C. O. LINDBERG.
F. d. Bruksförvaltare. — Uppsala. 85 år 21 Aug.*

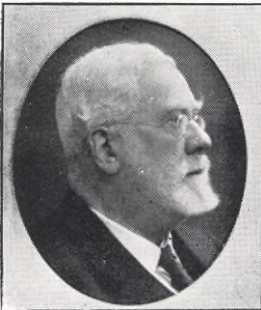
O. F. BOTHÉN.
Handl. F. d. Kommunalman. — Vaxholm. 70 år 24 Aug.

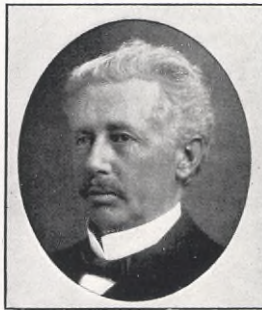
J. A. W. HARTELIUS.
Bokhandl. Ordf. i Sv. Sort-b.-f. V. krets. — Gbg. 65 år 1 Sept.

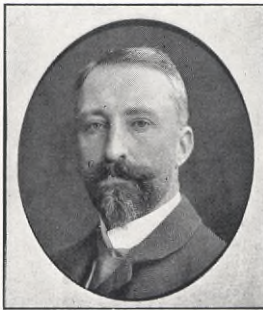
C. J. ANDERSSON.
Godseg. — Kungsladugården skloster. 60 år 22 Aug.

E. F. GRENANDER.
Justitierådman. — Göteborg. 75 år 2 Sept.*

P. J. G. LAURIN.
Öfverdirektör. — Stockholm. 50 år 25 Aug.*

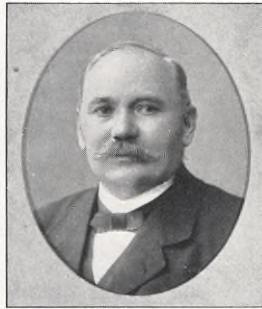
O. U. CRONEBORG.
Kanslissekreterare. — Stockholm. 50 år 31 Aug.*

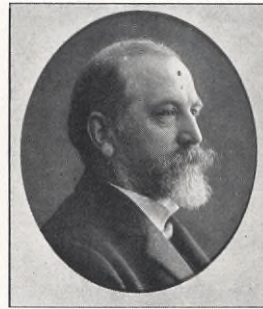
A. M. JANSSON.
E. o. Prov-läkare. — Särna. 50 år 4 Sept.

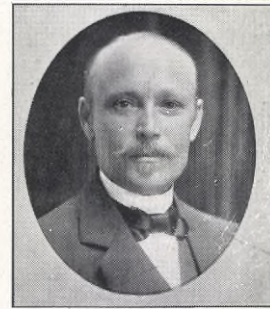
W. BECKER.
F. d. Grosshandl. — Sthlm. 75 år 30 Aug.*

H. ANDERSSON.
Direktör. — Skijarp. 65 år 24 Aug.*

P. LARSSON.
Direktör. — Striberg. 60 år 26 Aug.*

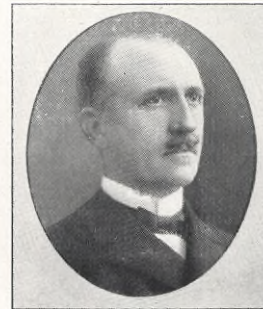
S. O. KJELLSTRÖM.
Direktör i Skånska Cementgjut. — Stockholm. 50 år 30 Aug.

C. F. T. NORDSTRÖM.
F. d. Landshöfding. — Stockholm. 70 år 31 Aug.*

C. W. LOKRANTZ.
Major. — Norrköping. 60 år 24 Aug.*

A. B. JUEL.
Kommendör. Nyutnämnd varfschef i Karlskrona.*

P. R. BERNSTRÖM.
Nyutnämnd Generalkommissari. v. Utställn. i San Francisco.*

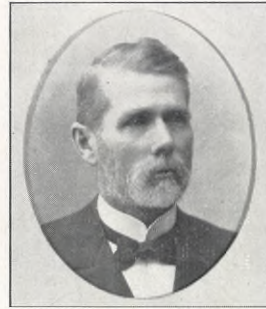
* Data här nedan.

P. E. ERIKSSON †.
Nämndeman — Kumla.
F. 41. † 22 Aug.*

G. V. BUCHT †.
Rektor. Fil. Dr. — Hernösand.
F. 48. † 18 Aug.*

T. G. V. BJÖRCK †
Hospitalsläkare — Vadstena.
F. 51. † 17 Aug.*

C. PIHL †.
Kamrer. — Stockholm.
F. 59. † 15 Aug.*

A. STRÄHLE †.
Göusegare. Disponent. —
Nässjö. F. 60. † 17 Aug

G. WAHREN †.
Grosshandlande. — Norrköping.
F. 68. † 22 Aug.

CARL LINDBERG. Afg. fr. Filipstads bergsskola 49, förvaltare v. Le-sjöfors, Alkvetten, Lindfors, Borgvik o. Leufsta. Disponent i Persbergs gruve a-b. 66-69. På sin tid led. af olika kommunalstyrelser.

EMIL GRENANDER. Stud.-ex. 56, hojr.-ex. 61, v. häradshöfd. 67, kansl. v. Göteborgs rådst.-rätt 72, sterbhusnot. 79, stadsnot. 84, justitierådmän derst. sedan 86, ordförande i rådst.-rättens 3 afd. sedan 98. På sin tid ordf. i bevilln. beredn., ordf. i Krist. förs. gemens. nämnd, ordf. i begravn.-styr., ordf. i kyrkonämnd, led. af byggn.-nämnd.

PAUL LAURIN. Stud.-ex., fil. dr. 88, doc. i matem. i Lund 87, lektor i matem. o. fysik v. Göteborgs h. latinlärov. 90; öfverdirektor o. chef i K. Försäkr.-inspektionen 08. Led. af K. Statist. tabellkommissionen 11 led. af K. vet. o. vitt.-saml. i Göteborg.

OTTO CRONERBORG. Stud.-ex. 82, jur. utr.-kand. 90, v. häradshöfd. 92. Tjänstg. h. Sv. hojr. Stockholms rådst.-rätt, Riddarhuskansl., K. Eckl.-dep., landstinget o. i konstitutionsn. 01-02; kanslisekr. 03, led. af K. Mus.-akad. o. aman. derst. Inneh. skytte guldméd.

WILHELM BECKER. Grundade firman Wilhelm Becker i Stockholm 64, lemnade den v. ombildande t. aktiebolag 01.

HANS ANDERSSON. Direktör v. Skifarfs sockerfabrik sedan 01. Kommunalordf., landstingsman 86-11, ordf. i styr. i Wemmenhögsk. folksk. v. ordf. i styr. i Ystad-Skifarfs järnv., led. af styrelserna i Trelleborg-Rydsgårds järnv., Ljunits-Herrestads sparbank m. m. Led. af Riksd. A. K. sedan 82, led. af befätn.-komm. 97-98, prästlöneregl.-komm. 97-01, försvarskomm. 07-09. Biogr. o. helsid. portr. i ärg. IX: 45.

PER LARSSON. Stud.-ex. 73, afg.-ex. s. bergsing. fr. Tekn. inst. 77; brutit gruivör i Sverige, Norge o. Amerika; disponent v. Nora bergslags gemens. gruivörvalt. sedan 03. Landstingsman sedan 08.

THEODOR NORDSTRÖM. Stud.-ex. 61, fil. dr. 69. Sekr. i bergsären-den i K. Kommerskol. 86, kommerseråd 88, generaldirektor o. chef i K. Järnvägsstyrelsen 97-04, landshöfding i Örebro län 04-11. Led. af Riksd. A. K. 97-05. Led. af K. Vetenskapsakademien o. f. n. dess preses. Biografi o. helsid.-portr. i ärg. III: 47. Kommandör m. st. k. N. O.

CARL LOKRANTZ. U.-löjtn. v. A. Liigren-reg. 75, major 04, afsk. 05. Landstormsmr. befälh. Stadsfullm. i Norrköping, led. af beredn.-utsk. led. af styr. i stadens elektr.-verk o. spårväg. Ordf. i styr. för Moberg-Eggerska skolan, v. ordf. i styr. i Norrk. flicklärov. V. ordf. i allm. väl-förbünd. lok.-afd. Styr.-led. i a-b. Norrk. Idrottspark. Verkst. dir. i O. Eschelsons såpiabr. a-b. och i Mjölnik-maskin a-b. Manns, led. af styr. i Österg. ensk. banks afd.-kont., Ljustors a-b., a-b. Nybergs yllefabr. Ordf. i Österg. idrottsförb., v. ordf. i Norrk. landstormsbef.-fören.

AXEL JUEL. F. 59, u. löjtn. i Flottan 80, komm. kapt. 2 gr. 01, chef i Marinförvalt. art. dep. 05, komm. kapt. 1 gr. s. a., kommandör 11; i dagarne utnämnd till varischef v. Flottans station i Karlskrona.

RICHARD BERNSTRÖM. F. 75, f. d. löjtn. v. Norrb. reg., f. d. direktör v. a.-b. Separator. I dagarne utnämnd t. Sveriges generalkommissarie v. Internationella Utställningen i San Francisco 1915; jämväl led. af den af k. malet tilläta Utställningsbestyrelsen samt af bestyrelsen arbetsutskott.

PER EKIN ERIKSSON †. På sin tid landbrukare i Blacksta, senare är bosatt i Kumla. Ordf. i komm.-stämma, mångårig led. af nämnden, kyrko-o. skoloråd, hufvudman o. styr.-led. i sparbanken m. m. Led. af häradsnämnden under en period, mångårig landstingsman, led. af lasarettsdir.

VILHELM BUCHT †. Stud.-ex. 66, fil. dr. 75, förestånd. f. småskoleseml i Haparanda s. a., rektor v. seminar. i Hernösand 77-13. Studierektor i Hernösands elem.-lärov. i fl. Stadsfullmäktig 80, v. ordf. 95, ordf. 02-10 landstingsman, led. af kyrkorådet, v. ordf. i lasarettstyr.

THURE BJÖRCK †. Stud.-ex. 70, med. lic. 85, bitr. läk. v. Uppsala hosp. 83-90, asyl-läk. i Lund 91-95, tf. öfverläk. v. Uppsala hosp. och t. e. o. professor i psykiatri v. Upps. univ. 93-95. Öfverläkare v. Vadstena hospital o. asyl. fr. 95. Led. af stadsfullm.

CARL PIHL †. Kamrer i Nordisk familjeboks förl.-a.-b. Åtnöjt en osedvanlig popularitet särskildt inom Stockholms ordensväsende.

Fröken Nilla Florell, som i egenskap af "nämndemansmor i Trollhult" och nyförvärfvad landsmålsberätterska på försommaren gjorde så stor lycka på Skansen, har nu, efter någon tids uppehåll, till stor glädje för Skansenpubliken återtagit sitt kall som kvinnligt muntrationsråd i Bollnässtugan.

Fröken Florell, som är dotter till komminister G. Florell i Näshulta, har på sin repertoar en mängd gamla bygdemålshistorier och visor från Närike, hvilka hon föredrager på ett humoristiskt och synnerligen roande sätt.

Fröken Florell NILLA FLORELL.

INNEHÅLL

Generalmajor Gustaf Nyblæus (biografi och helsidesporträtt) — Svensk officersdeputation öfverlämnar en hederssabel til kaisar Wilhelm — Sveriges nya ministerhotell i Berlin. — Nordisk läkarekongress i Lund. — Interparlamentariskt fredsmöte i Stockholm. — Boktryckarnes kostnadskongress. — Svenska idrottsförbundets mästerskapstävlingar. — Svenska sjukgymnastiksällskapet Lings kongress i Göteborg. — Arbetarfäst i Stadion. — Student och arbetaremöte — "Nämndemansmor i Trollhult". — Svenska porträtt i utländska samlingar. — Indiskt furstebrollo. — Serhiskt nationalmonument afträces — Veckans porträttgalleri. — "Operaprästen", ber. af K. G. Ossian Nilsson.